

ДОПЪЛНИТЕЛНО РЕШЕНИЕ

№ 4617

гр. София, 10.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 11.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **3960** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 175, чл. 176 от АПК във връзка §2 от ДОПК.

Образувано е въз основа на указанията на председателя на Първо отделение на Върховния административен съд, дадени с:

-Разпореждане № 2879 от 23.02.2023г. за допълване на постановеното по делото решение № 7669/14.12.2022г. Посочено е, че в подадената касационна жалба, вх. № 2878/22.02.2023г. по описа на ВАС на директора на дирекция „ОДОП“ С. срещу решението, на стр. 2 ,абзац 2 има искане за допълване на решението в следения смисъл: „съдът е отменил РА за определените задължения за корпоративен данък за 2017г. над 98058,84 лева заедно със съответните лихви, в размер на 6361,40 лв., но няма произнасяне, с което да се потвърди РА в останалата част - за определените задължения за корпоративен данък 2017г., в размер 98058.84 лева ведно със съответните лихви в размер на 6361.40 лева;

- Разпореждане № 2879 от 23.02.2023г. за отстраняване на явна фактическа грешка в постановеното решение № 7669/14.12.2022г., като се сочи, че : „в постъпилата касационната жалба, вх. № 2878/22.02.2023г. по описа на ВАС на „ЛЕСИЛМАШ“ЕООД ,чрез адв. Г. против решението ,на стр. 11,т.6 има твърдение за наличие на явна фактическа грешка в решението.“

В съдебно заседание от представителя по пълномощие на Л.“ЕООД адв.Г. се поддържа искането в подадената касационната жалба, на стр.11.т.6 за поправка на очевидна фактическа грешка в потвърдителния диспозитив на решението относно резултата за корпоративен данък по ЗКПО за периодите 2012г.,2013г.2014г. 2015г. и

2016г. Процесуалният представител на директора на дирекция „ОДОП“ С. заявява искане да се посочат точните задължения на ревизираното дружество за корпоративен данък за периода 2012г до 2017г. ,в.т.ч. главници и лихви и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд- София град, 20 състав , след като прецени данните по делото и доводите на страните ,приема за установено следното:

Съдът е сезиран с две искания, обективирани в подадените касационните жалби на страните. Искането на директора на дирекция „ОДОП“ С. за допълване на решението е депозирано в преклузивния срок по чл.176, ал.1 АПК, от активно легитимирано лице и следователно е допустимо. Искането за поправка на очевидна фактическа грешка в решението на „ЛЕСИЛМАШ“ЕООД не е ограничено със срок ,също е процесуално допустимо.

Разгледани по същество,исканията са основателни.

С решение №7669/14.12.2022г.по адм.д. № 3960/2022г. по описа на съда е отменен Ревизионен акт № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – орган възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта, с която за 2017 г. са установени задължения за корпоративен данък над 98 058,84 лв., ведно със съответните лихви в размер над 6361.40 лева и е отхвърлена жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу ревизионния акт изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.; както и в частта на установените лихви за авансови вноски за 2012 г., в размер на 63,22 лв. и за 2013 г. в размер на 801,77 лв. и по ЗДДФЛ за м. 10.2014 г. в размер на 22,87 лв. Съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата с решението е осъден „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при ЦУ на НАП разноски по делото за юрисконсултско възнаграждение в размер на 6 476, лева изчислени по компенсация.

По искането по чл.176 АПК във вр. § 2 ДР ДОПК.

Непълно е това съдебно решение, по което съдът не се е произнесъл по цялото искане на страната, с което е бил сезиран. В случая съдът се е произнесъл по сезиращото съда искане в пълнота. Съдът в съответствие с изложените в решението мотиви на стр.12 и 13, частично отменяйки РА в потвърдената изцяло с решението на директора на ОДОП С. оспорена част на установения резултат за корпоративен данък по ЗКПО за 2017г., в размер на главница 172 615.03лв. , ведно със съответните лихви в размер на 16 574.23лв. , е допуснал непрецизност в отменителния диспозитив на решението, което е довело до неяснота за общия размер на установените с РА суми за корпоративен данък за 2017г., които се отменят , а именно за сумата, в общ размер 84 769.02 лева в т.ч. 74 556.19 лв. главница и 10 212.83лв.-лихви. Съдът не се е произнесъл и изрично, че отхвърля жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК]., в останалата, неотменена част с решението част за установения с РА резултат за корпоративен данък за 2017г., в общ размер на 104 420. 24лв, от които главница – 98

058.84лв и съответните лихви, в размер на 6361.40лева.

С оглед изложеното съдът намира ,че са налице основания за допълване на първия диспозитив на постановеното по делото решение в горния смисъл.

По искането за поправка на очевидни фактически грешки по чл. 175 АПК във вр. § 2 ДР ДОПК.

Очевидна фактическа грешка е всяко несъответствие между формираната истинска воля на съда и нейното външно изразяване в писмения текст на решението.

В случая действително във втория диспозитив на решението, с който е отхвърлена жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу ревизионния акт, потвърден и изменен с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С. на установения с РА резултат по ЗКПО 2012г.,2013г.,2014г., 2015г.и2016г. е допусната от съда писмена грешка, тъй като външно изразената воля на съда не съвпада с действителната му воля в мотивите, като вместо правилното „ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията в частта, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.....“, грешно е записано“ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията в частта, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.....“

Допусната очевидна неточност съставлява очевидна фактическа грешка по смисъла на чл.175, ал.1 от АПК, вр. с § 2 от ДОПК, което налага поправянето ѝ.

В съответствие с нормата на чл. 81 ГПК във вр. с § 2 ДР на ДОПК съдът следва да се произнесе по претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в настоящото производство. Ответникът не е представил списък на разноските по чл. 80 ГПК, но това обстоятелство не освобождава съда от задължението по чл. 81 ГПК, а единствено лишава страната от правото да иска изменение на определението в частта на разноските.

Неоснователна е претенцията на юрисконсулт. К. заявена в хода по същество за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в „настоящото производство“.

Производството за постановяване на допълнително решение е подчинено на процесуални правила, сочещо, че същото е част от производството, развило се пред съответната съдебна инстанция, т.е. то е продължение на основното производство, по

което е постановен порочният съдебен акт, чиято порочност подлежи на отстраняване от постановилия съдебния акт съд. Разпоредбата на чл.161 ал.1 изрч. трето ДОПК урежда правилото за установяване на размера на юрисконсултско възнаграждение по реда на чл.7,ал.2 във вр. чл.8,ал.1 от Наредба № 1/2004г.за минималните размери на адвокатските възнаграждения за процесуално представителство, за съответната инстанция („една инстанция“), поради което отделно юрисконсултско възнаграждение само за производството по чл. 176 АПК според настоящия съдебен състав е недопустимо да бъде присъждано .Съдът с решение № 7669/14.12.2022г.по делото, предвид изхода на спора вече е присъдил разноски, изчислени по компенсация,съобразно уважената и отхвърлената част от жалбата в полза на дирекция „ОДОП“С.. Извън горното, според настоящия съдебен състав по аргумент за противното на чл. 81 ГПК, в производството по чл. 176 ГПК съдът не дължи произнасяне по претенции за разноски, направени от страната в това производство, доколкото не крайният за производството по чл. 176 АПК съдебен акт приключва делото в съответната инстанция (в смисъла, вложен в нормата на чл. 81 ГПК), а този, чиято поправка се цели.

Така мотивиран и на основание чл. 175, ал. 2 АПК и чл.176 ал.2 АПК във вр.§2 от ДР на ДОПК, съдът

РЕШИ:

ДОПЪЛВА първият диспозитив на решение № 7669/14.12.2022г. по адм. дело № 3960/2022г. по описа на АССГ/ на стр. 16 от решението/, както следва:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – орган възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта, с която за 2017 г. са установени задължения за корпоративен данък в общ размер 84 769.02 лева в т.ч. 74 556.19 лв. главница и 10 212.83лв.-лихви, като отхвърля жалбата в частта, с която за 2017 г. са установени задължения за корпоративен данък, в размер на 98 058,84 лв., ведно със съответните лихви в размер над 6361.40 лева.

ДОПУСКА поправка на очевидна фактическа грешка във втория диспозитив на решение № 7669, постановено на 14.12.2022г. по административно дело № 3960/ 2022 г. по описа на АССГ, I отделение, 20 състав /на стр. 17 от решението/, като ВМЕСТО : „ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и Р. Т. З. – ръководител на ревизията в частта, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са определени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г., в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.....“ ДА СЕ ЧЕТЕ : „ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лесилмаш“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], ул. „В. Д.-Майстора“ № 24, срещу РА № Р-22221718002749-091-001/28.03.2019 г., издаден от Е. М. С. – възложил ревизията, и

Р. Т. З. – ръководител на ревизията в частта, изменен и потвърден с Решение № 1294/26.07.2019 г. на директора на дирекция „ОДОП“С., в частта с която са установени задължения за корпоративен данък по ЗКПО както следва: за 2012 г., в размер на 4 457,85 лв., ведно с лихва от 2 712,29 лв.; за 2013 г. в размер на 18 479,83 лв., ведно с лихва от 1 880,52 лв.; за 2014 г. в размер на 7 532,21 лв. и 1 251,47 лв. лихви; за 2015 г., в размер на 17 170,85 лв., без да се дължат лихви; за 2016 г. в размер на 5 796,27 лв., ведно с лихви от 432,01 лв.....“

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

След изтичане срока за обжалване на настоящото допълнително решение, а в случай на обжалването му - след администриране на жалбата и размяна на книгата, делото да се изпрати на председателя на Първо отделение на ВАС за прилагане към касационната жалба, вх. № 2878/22.02.2023г. по описа на ВАС, подадена от директора на Дирекция „ОДОП“ С. и касационна жалба, вх. № 2879/22.02.2023г. по описа на ВАС, подадена от „ЛЕСИЛМАШ“ЕООД ,чрез адв. Г. против Решение № 7669/14.12.2022г. постановено по дело №3960/2022г. на АССГ.

СЪДИЯ: